2003 no. 96

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

MINISTERIËLE REGELING van 30 december 2003 ter uitvoering van artikel 22 van de Landsverordening loonbelasting (AB 1999 no. GT 63) en artikel 58, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51) (Regeling fiscale behandeling secundaire arbeidsvoorwaarden).

Uitgegeven, 31 december 2003

De minister van Justitie,

H.R. Croes

De minister van Financiën en Economische Zaken,

In overweging genomen hebbende:

dat het op grond van de opgedane ervaringen en de gewijzigde omstandigheden en verhoudingen, alsmede ter vermijding van mogelijke onduidelijkheden ten aanzien van de vraag, of vergoedingen, voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten die de werknemer maakt in verband met de uitoefening van zijn dienstbetrekking, niet tot het loon behoren, wenselijk is nieuwe voorschriften vast te stellen ter zake van de fiscale behandeling in de loonbelasting en de inkomstenbelasting van voordelen die voortvloeien uit secundaire arbeidsvoorwaarden;

Gelet op:

artikel 22 van de Landsverordening loonbelasting (AB 1999 no. GT 63) en artikel 58, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51);

HEEFT BESLOTEN:

Artikel 1

1. Ingeval een werkgever een auto ter beschikking stelt aan een werknemer, wordt jaarlijks 15% van de cataloguswaarde van bedoelde auto tot het loon gerekend. Dit bedrag wordt in aanmerking genomen, voor zover het uitgaat boven de vergoeding die de werknemer is verschuldigd aan de werkgever.

2. Ingeval een werkgever een tweede auto aan een werknemer ter beschikking stelt, worden alle hieraan verbonden kosten tot het loon van de werknemer gerekend.

3. Ingeval een werknemer zijn privé-auto voor bedrijfsdoeleinden aanwendt, zal steeds een bedrag van Afl. 0,60 per afgelegde kilometer belastingvrij kunnen worden vergoed; het meerdere is belast. De toepassing van deze regeling is gebonden aan de navolgende voorwaarden:

a. de werknemer houdt een sluitende kilometeradministratie bij, waaruit de zakelijk gereden kilometers blijken;
b. de werkgever dient de vergoeding in de verzamelloonstaat te vermelden en
c. het woon-werkverkeer komt niet voor een onbelaste vergoeding in aanmerking.

4. De Inspecteur is bevoegd nadere richtlijnen te geven met betrekking tot het bijhouden en de inrichting van een kilometeradministratie.

Artikel 2

1. Indien een werknemer binnen een onderneming een functie vervult, die valt onder de in het derde lid van dit artikel vermelde functies, kan het hierbij vermelde maandelijkse bedrag voor autokostenvergoeding onbelast worden verstrekt, indien deze werknemer zijn privé-auto in redelijke mate ten behoeve van de werkzaamheden voor de

onderneming gebruikt. Er hoeft in dat geval niet te worden voldaan aan het bijhouden van de kilometeradministratie, bedoeld in artikel 1, derde lid.

2. Indien een werknemer binnen een onderneming een functie vervult, die valt onder de in het derde lid van dit artikel vermelde functies, kan het daarbij vermelde maandelijkse bedrag voor representatiekostenvergoeding onbelast worden verstrekt, indien deze kosten worden gemaakt in het kader van de dienstbetrekking.

3. Voor de navolgende functies gelden de navolgende forfaitaire bedragen voor autokostenvergoedingen en representatiekostenvergoedingen:

Functie van de werknemer	Autokosten-vergoeding per maand in Afl.	Representatie-kostenvergoeding per maand in Afl.
Directeur (topmanagement) Met directeur wordt de werknemer aangeduid, die tot het topmanagement van de onderneming behoort, en die binnen de onderneming de strategische beslissingen neemt. Binnen de onderneming vervult deze werknemer de hoogste managementfunctie. Alleen directeuren die hun privé-auto voor meer dan 25% gebruiken ten behoeve van de onderneming, komen voor de vaste autokostenvergoeding in aanmerking.	250	250
Manager (middenkader) Met manager worden alle werknemers gelijkgesteld die tot het middenmanagement van de onderneming behoren, en die hun privé-auto voor meer dan 25% gebruiken ten behoeve van de onderneming. De inhoudingsplichtige kan aantonen dat deze werknemers een leidinggevende functie vervullen en hun privé-auto voor hun werkzaamheden gebruiken.	200	100
Vertegenwoordiger/sales person Met vertegenwoordiger of sales person worden alle werknemers gelijkgesteld, die een verkoopfunctie hebben, en wier werkzaamheden voor meer dan 25% buiten de onderneming worden uitgevoerd, daarbij gebruikmakend van de privé-auto.	400	100
Accountant/adviseur Met accountant of adviseur worden alle werknemers gelijkgesteld, die een dienstverlenende functie vervullen, en wier de werkzaamheden voor meer dan 25% buiten de onderneming worden uitgevoerd, daarbij gebruikmakend van de privé-auto.	300	100
Overige functies waarvan vaststaat dat de werknemer zijn privé autovoor meer dan 25% ten behoeve van zakelijke ritten voor de onderneming gebruikt. De inhoudingsplichtige toont aan dat hier van sprake is.	200	-

4. Indien een inhoudingsplichtige van mening is dat de in het derde lid vermelde forfaitaire autokostenvergoeding lager is dan de door de werknemer te dier zake werkelijk gemaakte kosten, is artikel 1, derde en vierde lid, van toepassing.

5. Indien een werknemer als bedoeld in het tweede lid, representatiekosten heeft, die hoger zijn dan het in het derde lid vermelde forfaitaire bedrag, kan de inhoudingsplichtige deze hogere representatiekosten alleen op declaratiebasis onbelast aan de desbetreffende werknemer vergoeden. Voor alle overige werknemers geldt dat representatiekosten uitsluitend op declaratiebasis onbelast kunnen worden vergoed.

Artikel 3

Ingeval een werkgever aan een werknemer maaltijden om niet verstrekt, dan wel tegen een vergoeding die lager is dan de geldswaarde van de besparing, wordt het voordeel belast. Als voordeel wordt aangemerkt de geldswaarde van de voor de werknemer optredende besparing op voedingskosten, waarbij in voorkomend geval rekening gehouden wordt met de eigen bijdrage van de werknemer. Het voordeel is evenwel minimaal gesteld op de hieronder vermelde bedragen:

voor een ontbijt	:	Afl. 2,50
voor een broodmaaltijd	:	Afl. 2,50
voor een warme maaltijd	:	Afl. 5,00.

Artikel 4

1. Ingeval aan een werknemer woonruimte om niet ter beschikking wordt gesteld, wordt de huurwaarde van de bedoelde woning als loon van de werknemer beschouwd. De huurwaarde bedraagt 8 procent van de waarde in het economische verkeer van de woonruimte, welke waarde berekend wordt op het moment waarop de werknemer het woongenot verwerft.

2. Ingeval aan een werknemer een woning ter beschikking wordt gesteld tegen een huur die lager is dan de in het eerste lid bedoelde huurwaarde, wordt het verschil tussen de huurwaarde en de betaalde huur tot het loon gerekend.

3. Indien de huurwaarde, bedoeld in het eerste of het tweede lid, meer bedraagt dan 15 procent van het bruto-jaarloon van de werknemer, wordt dit meerdere voor de belastingheffing buiten beschouwing gelaten.

4. Ingeval de werkgever de huurpenningen van de werknemer geheel of gedeeltelijk voor zijn rekening neemt, wordt de huurvergoeding belast, voor zover de ten laste van de werknemer komende kale huur minder bedraagt dan 15 procent van het bruto-jaarloon.

5. Indien een woning als bedoeld in het eerste of tweede lid, een gemeubileerde woning betreft, wordt in het eerste en tweede lid van dit artikel 10 procent van de waarde in het economisch verkeer van de woonruimte te worden aangehouden. Het in het derde lid genoemde percentage van het bruto-jaarloon luidt in zodanig geval 20.

6. Zo het huis eigendom is van de werknemer en de werkgever een bijdrage in de woonlasten aan de werknemer verstrekt, wordt deze bijdrage tot het loon van de werknemer gerekend.

7. Onder bruto-jaarloon in de zin van dit artikel wordt verstaan al hetgeen onder welke naam of vorm ook fiscaal wordt genoten in het kalenderjaar uit een bestaande dienstbetrekking, behoudens het voordeel dat men verkrijgt van de werkgever, omdat de woonlasten van de werknemer middellijk of onmiddellijk, geheel of gedeeltelijk door de werkgever worden gedragen.

8. Indien een werknemer tevens een middellijk of onmiddellijk fiscaal aanmerkelijk belang heeft in een vennootschap, blijven voor de berekening van het bedrag dat als loon wordt aangemerkt ter zake van vrij wonen als bedoeld in het eerste lid, dan wel gedeeltelijk vrij wonen als bedoeld in het tweede lid, de voorschriften van het derde, vierde en vijfde lid, laatste volzin, buiten toepassing. Indien een verbouwing plaats vindt aan de woning, dient in de daarop volgende jaren de huurwaarde in verband met vrij wonen, dan wel gedeeltelijk vrij wonen berekend te worden over de waarde in het economische verkeer van de woning, zoals die is na de verbouwing.

9. Ingeval een werkgever een tweede woning ter beschikking stelt aan de werknemer of voor een tweede woning een huurvergoeding betaalt, worden alle hieraan verbonden kosten tot het loon van de werknemer gerekend.

Artikel 5

1. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt, wordt de vergoeding van de vervoerskosten van die werknemer en de tot zijn huishouden behorende personen buiten de belastingheffing gelaten. Onder vervoerskosten worden verstaan de gemaakte kosten van de reis, alsmede die ter zake van het overbrengen van de inboedel; eronder vallen tevens de kosten van vervoer van één personenauto. Het vorenstaande geldt tevens bij repatriëring.

2. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt en hem een vergoeding voor (her)inrichtingskosten verstrekt, blijft die vergoeding, voor zover zij twee maanden salaris met een maximum van Afl. 15.000,- niet te boven gaat, buiten de belastingheffing. Deze vergoeding kan één keer, aan het begin van de periode van verblijf in Aruba, onbelast worden verstrekt.

3. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt en hem de logieskosten vergoedt, die hij en de tot zijn huishouden behorende personen maken tengevolge van het niet kunnen beschikken over woonruimte, blijven bedoelde vergoedingen over de eerste twee maanden buiten de belastingheffing. Bij een hotelverblijf dat langer duurt dan twee maanden, is artikel 4 van overeenkomstige toepassing.

4. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt en hem een vergoeding voor een huurauto verstrekt in verband met het niet kunnen beschikken door de werknemer over een eigen auto, blijft die vergoeding de eerste twee maanden buiten de heffing.

5. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt, mag de werkgever deze werknemer en de tot zijn huishouden behorende personen gedurende de eerste vijf onafgebroken jaren van het verblijf in Aruba per jaar één gratis reisbiljet onbelast verstrekken. Voorwaarde hierbij is wel dat deze reistickets betrekking hebben op een reis naar het moederland, dan wel naar het land alwaar de werknemer woonachtig was op het moment dat het dienstverband met hem werd aangegaan.

6. De werkgever levert het bewijs dat de reisbiljetten daadwerkelijk voor een reis met een hierboven bedoelde bestemming zijn gebruikt.

Artikel 6

1. Ingeval een werkgever een korting verstrekt aan een werknemer bij de aankoop van goederen en diensten uit het bedrijf, wordt het voordeel niet tot het loon gerekend, mits daarbij voldaan is aan de navolgende voorwaarden:

a. de goederen en diensten zijn voor het bedrijf niet branchevreemd;
b. het aankoopbedrag is ten minste gelijk aan de integrale kostprijs, en
c. de hoeveelheid gaat niet uit boven hetgeen gewoonlijk in een gezin als dat van de werknemer pleegt te worden ge- of verbruikt.

2. Ingeval een werkgever goederen of diensten als bedoeld in het eerste lid, aan een werknemer om niet ter beschikking stelt, wordt voor de toepassing van het eerste lid het bedrag der korting gesteld op 100 procent. Voorts zal een bedrag, gelijk aan de integrale kostprijs van het om niet ter beschikking gestelde, tot het loon van de werknemer worden gerekend.

3. Ingeval een werkgever geheel of gedeeltelijk vrije reisbiljetten verstrekt aan zijn werknemer, wordt de integrale kostprijs hiervan gesteld op 10 procent van de ticketprijs van een los te verkrijgen ticket, onverminderd het eerste lid, onderdelen a en c.

4. Dit artikel is tevens van toepassing, indien de goederen en diensten worden aangeschaft bij een verbonden vennootschap.

Artikel 7

1. Als bruto-jaarloon of deel van het bruto-jaarloon worden niet beschouwd de uitkeringen en verstrekkingen bij een jubileum, voor zover zij de navolgende bedragen niet te boven gaan:
a. ½ x het bruto-maandloon bij een dienstverband van 10 of 12,5 jaren;
b. 1 x het bruto-maandloon bij een dienstverband van 25 en van 35 of 40 jaren.

2. Tot het loon behoort niet de schenking van de werkgever aan de werknemer in de vorm van een uitkeringen of verstrekking mits:
- de waarde van de uitkering en verstrekking een bedrag van Afl. 200,- niet te boven gaat;
- de uitkering of de verstrekking maximaal 1 x per jaar wordt verstrekt.

Artikel 8

1. Ingeval een werkgever aan een werknemer een telefoonkostenvergoeding verstrekt, wordt steeds ten minste een bedrag van Afl. 480,- per jaar tot het loon gerekend, tenzij de vergoeding van de werkelijke kosten minder bedraagt. Door de werkgever kan tot een maximum van Afl. 1200,- per jaar onbelast worden vergoed.

2. Indien de gehele telefoonrekening van de werknemer ten laste van de werkgever komt, worden tot het loon gerekend een bedrag van Afl. 480,- per jaar alsmede de telefoonkosten die op jaarbasis meer bedragen dan Afl. 1200,-.

3. Het eerste en tweede lid gelden per vaste of cellulaire telefoon die ter beschikking wordt gesteld, of waarvoor een vergoeding door de werkgever wordt betaald, met dien verstande dat alle betaalde vergoedingen of privé-telefoonrekeningen van de werknemer die een bedrag van Afl. 1.200,- te boven gaan, altijd tot het loon van de werknemer worden gerekend, ongeacht het aantal telefoonrekeningen.

Artikel 9

Ingeval een werkgever de premies voor buitenlandse volksverzekeringen voor een werknemer betaalt, wordt dit voordeel niet tot het loon gerekend, mits de werkgever aantoont dat de werknemer in het buitenland voor een dergelijke volksverzekering is verzekerd.

Artikel 10

1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2004.

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling fiscale behandeling secundaire arbeidsvoorwaarden.

N.J.J. Swaen